

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 162/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. H., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom Mgr. G. O., T., vo veci namietaného porušenia práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. Tp 618/05 a sp. zn. 2 T 81/2006; práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky v konaniach vedených Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 3 Tpo 177/05, sp. zn. 3 T 7/06, sp. zn. 3 Tos 71/06 a sp. zn. 1 Tos 4/07 a práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 4 To 31/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2007 doručená sťažnosť M. H., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. Tp 618/05 a sp. zn. 2 T 81/2006; práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru a základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) v konaniach vedených Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 Tpo 177/05, sp. zn. 3 T 7/06, sp. zn. 3 Tos 71/06 a sp. zn. 1 Tos 4/07 a práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 4 To 31/2006. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 27. júla 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že v trestnej veci vedenej proti sťažovateľovi podal prokurátor 12. októbra 2005 návrh na predĺženie väzby sťažovateľa o šesť mesiacov. Uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 618/05 zo 17. októbra 2005, ktoré bolo vydané na neverejnom zasadnutí, bola väzba predĺžená do 29. apríla 2006. Krajský súd sťažnosť podanú sťažovateľom na neverejnom zasadnutí zamietol uznesením sp. zn. 3 Tpo 177/05 z 8. novembra 2005. Uznesením krajského súdu sp. zn. 3 T 7/06 z 26. januára 2006 vydaným na neverejnom zasadnutí bola trestná vec sťažovateľa vrátená prokurátorovi na došetrenie a zároveň bolo rozhodnuté o ponechaní sťažovateľa vo väzbe. Sťažnosť podaná sťažovateľom proti ponechaniu vo väzbe bola uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 To 31/2006 z 27. apríla 2006 vydaným na neverejnom zasadnutí zamietnutá. Uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 30. mája 2006. Dňa 4. októbra 2006 požiadal sťažovateľ o prepustenie z väzby. Uznesením okresného súdu sp. zn. 2 T 81/06 zo 16. októbra 2006 vydaným na neverejnom zasadnutí bola jeho žiadosť zamietnutá. Krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tos 71/06 z 23. novembra 2006 vydaným na neverejnom zasadnutí sťažnosť podanú sťažovateľom zamietol. Dňa 30. októbra 2006 sa konalo verejné zasadnutie okresného súdu týkajúce sa predbežného prerokovania obžaloby, v rámci ktorého okresný súd o ďalšom trvaní väzby sťažovateľa nerozhodoval a poukázal na svoje uznesenie sp. zn. 2 T 81/2006 zo 16. októbra 2006, ktorým bola zamietnutá sťažovateľova skoršia žiadosť o prepustenie z väzby. Okresný súd v uznesení sp. zn. 2 T 81/2006 zo 6. novembra 2006 konštatoval, že pri predbežnom prerokovaní obžaloby bolo rozhodnuté o ponechaní sťažovateľa vo väzbe. Ďalším uznesením okresného súdu sp. zn. 2 T 81/2006 z 27. novembra 2006 bol opravený výrok predchádzajúceho uznesenia zo 6. novembra 2006. Sťažnosť podanú sťažovateľom krajský súd uznesením sp. zn. 1 Tos 4 /07 z 24. januára 2007 zamietol.

Podľa názoru sťažovateľa uvedenými uzneseniami všeobecných súdov došlo k porušeniu označených základných práv, a to v týchto súvislostiach - všeobecné súdy rozhodovali o jeho väzbe bez toho, aby mohol osobne pred súdom vystúpiť, konania o väzbe neboli urýchlené a prijaté uznesenia nemožno považovať ani z materiálneho hľadiska za správne, lebo nebol dôvod na ďalšie obmedzovanie jeho osobnej slobody.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru v uvedených konaniach, zrušil uznesenia okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu, ustálil, že jeho väzba je od 29. októbra 2005 protiústavná, nariadil krajskému súdu prepustiť okamžite ho na slobodu a ustálil, že je dôležitou povinnosťou sudcov všeobecných súdov dbať na dodržiavanie ústavnosti a zákonnosti priebehu väzby. Sťažovateľ požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 000 Sk od okresného súdu. Napokon sa od okresného súdu domáha náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Sťažnosť smeruje proti viacerým rozhodnutiam všeobecných súdov v časovej postupnosti. Posledným bolo uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 Tos 4/07 z 24. januára 2007.

Z uvedených skutočností je nepochybné, že sťažovateľ ani jedno z uznesení nenapadol v zákonnej dvojmesačnej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu až 27. júla 2007, teda dávno po uplynutí zákonnej lehoty vo vzťahu voči všetkým napádaným uzneseniam.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007